

Cinto Solanellas i Solé, Montagut

1. Ai, a - déu, ca - ra bo - ni - ca, quin co - lor de ro - sa tens. La qu(e) en
nets de la mun - ta - nya si no ho feu ja ho fa - ré jo de po -
drí i u - na fa - dri - na tots són d'un ma - teix temps ell l'an

5

1. té co - lor de ro - sa no li man-quen pre - ten - dents. 2. Fa - dri -
sar la mà a la plo - ma per dic - tar - ne u - na can - çó. 3. D'un fa -
tro - bà to - ta so - la el ma - tí de Sant Ma - teu.

4. Ell la'n trobà que plorava i *derramava*
llàgrimes de sentiment:
-Què en plores, cara bonica,
què en plores tan amargament?

5. -Ai, del pare i de la mare
que no volen que ens casem.
-No en ploris, cara bonica,
que aviat nos casarem.

6. Anirem a Barcelona
on ningú no hi coneixem
tu en faràs de minyona
jo en seré mosso de peu.

7. Dels diners de la soldada
gran botiga en pararem
de pinyons i d'avellanes
també d'arròs i fideus.*

*Les tres estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.